

de første Aar, hvortil han var ansat, vil have været mindre eller, selv om han er kongelig ansat, dog gjenneemgaaende neppe større end ved Afgang). For at erhverve sig en tilsvarende Livrente i Anstalten af 1842 maatte han derimod efter sin Alder i 10aarig Præmie have betalt 66 1/2 Rbd. aarligt. Afgaaer han efter 20 Aars Tjeneste og staaer han til den Tid paa den samme ureglementerede Lønning, vil han have Krav paa en Pension af 250 Rbd. og vil derfor høist have betalt det ovennævnte Bidrag af 10 Rbd. i 20 Aar, medens en saadan Livrente i Anstalten af 1842 vilde have kostet ham en 20aarig Præmie af 110 Rbd. Forholdet vil, da Pensionen stiger med Tjenestealderen, stille sig stedse ugunstigere, ialtfald for de ikke kongeligt ansatte, hvis ureglementerede Lønninger vistnok næsten uafbrudt ville stige. Vel vil nu dette noget opveies ved, at de ureglementerede Lønninger for de kongeligt ansatte efterhaanden tildeels ville blive omsatte til reglementerede, men hverken dette eller de øvrige Fonden tillagte Indtægter ville formeentligt være istand til at fjerne Misforholdet. Forudsættes Fondens Forhold et Dødblik at forblive aldeles uforandrede, da vilde dens aarlige Indtægter, naar den først var traadt i Kraft, vistnok stedse holde sig omtrent paa det samme Standpunkt, om end med nogen Afsvælg, som vilde beroe paa Beløbet af de tilfældige Indtægter, og navnlig vilde Capitalen og altsaa ogsaa Renten af denne kun i de første Aar derefter kunne ventes at stige noget. Efter den Maade, hvorpaa Fonden, som for Tiden udgjør 11,700 Rbd., hidtil er været, vilde den isaafald i 1873, da den skulde træde i Virksomhed, muligt ere henved 30,000 Rbd., og dens aarlige Indtægter vilde, de øvrige den tillagte Beløb iberegne, altsaa til den Tid kunne anslaaes til mellem 3,000 og 3,500 Rbd. Men det er væsensfuldt, at de Pensioner, som Fonden skulde udrede, meget let eller, rettere sagt, sandsynligvis vilde komme til at overstige dette Beløb, da dertil f. Ex. kun vilde udtræbes en 15 til 20 Pensioner paa 200 Rbd. eller derover hver, i hvilken Henseende bemærkes, at mange af de ureglementerede Lønninger ere betydeligt højere end

400 Rbd., og at en Tjenestetid af 20 Aar, som skulde berettige til det Halve af Lønningen i Pension, ingenlunde er sjelden. Til Sammenligning skal kun fremhæves, at Pensionabeløbet ved Chorpersonalfonden er over 1,300 Rbd., uagtet Chorpersonalets Antal er forholdsvis lille, Lønningerne meget smaa og Pensionsscalaen meget mindre gunstig end ved den private Pensionsfond.

Naar det nu heraf formeentligt vil være klart, at den private Pensionsfond meget snart vilde blive ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser, hvis den skulde fortsætte sin Virksomhed i længere Tid, saa turde det ogsaa være givet, at det ikke vil være muligt at benytte denne Fond som et Middel til at gjøre Noget for de Personers fremtidige Forsørgelse, hvilke Theatret ikke paa anden Maade kan sørge for ved deres Afgang fra dets Tjeneste, saameget mere som Forholdene i saa Henseende fremtidigt ville stille sig ugunstigere end hidtil, efterhaanden som de nu kongeligt ansatte forsvinde. Det vilde navnlig vistnok ogsaa være frugtesløst at forsøge paa at omdanne Fondens Forskrifter saaledes, at den bedre blev istand til i Længden at opfylde sine Forpligtelser. Dette vilde i Virkeligheden kun skyldstjørende kunne skee paa een Maade, nemlig ved at ophæve Interesternes ligefremme Ret til en bestemt Pension, men dermed vilde Fonden jo ogsaa være ophørt at være en Pensionsfond.

Det vil saaledes vistnok erkjendes for nødvendigt at træffe den Bestemmelse, at den private Pensionsfond ikke optager nye Interester. Men som Følge heraf og da man altsaa paa anden Maade maa see at drage nogen Omsorg for de ved Theatret ansatte Personer, hvilke der ikke sikkes Noget i Genhold til § 9 ff., vil det ogsaa være nødvendigt at henlægge de forskjellige fra Theatret selv stammende Indtægter, som hidtil have været tillagte Pensionsfonden, til den Understøttelsesfond, som formeentligt bør oprettes. Dette vil navnlig gjælde om Indtægten af Seni for Roller, udførte af ikke Teuberettigede, og om Indtægten af en Forestilling til Fordel for Fonden, medens derimod den Pensionsfonden tillagte Indtægt af 2 Sk. af hver